

'The Wall' na veertig jaar nog altijd actueel

Recensie

Vincent Meininger

Het Friese Pink Floyd Project ging zaterdagavond in Groningen van start met een nieuwe theatertournee. In MartiniPlaza bracht de band een indrukwekkend eerbetoon aan *The Wall*, een van de meest legendarische albums van de Engelse rockgroep Pink Floyd. De premièredag was goed uitgekiend: exact veertig jaar na het verschijnen van het dubbelalbum. En zelfs na vier decennia blijkt de inhoud nog verrassend actueel.

The Wall is het intellectuele product van Roger Waters, zanger en bassist van de Floyd. De deels autobiografische rockopera gaat over de met depressies worstelende rockster Pink, die zijn vader in de Tweede Wereldoorlog verloor. Pink Floyd Project heeft het verhaal op een slimme manier naar deze tijd getrokken. Op het einde zit nog een vermakelijke sneer naar Trump. Zo speelt het nummer *Goodbye Blue Sky* zich niet meer af in WOII, maar zien we geanimeerde projecties op de achtergrond van een moderne metropool en verwoeste natuur met bomen zonder bladeren. Een andere insteek die de hedendaagse milieuproblematiek aankaart.

Tijdens de live-uitvoeringen waar Pink Floyd zelf in '80 en '81 zelf mee kwam, werd er een levensgrote muur tussen de band en het

publiek gebouwd. Pink Floyd Project heeft dit handig opgelost met projecties op een groot half-door-schijnend scherm dat voor het podium verschijnt. Zo verdwijnt de band langzaam achter een muur. Een metafoer die laat zien hoe de steeds verder in zichzelf kerende Pink steen voor steen een muur tussen hem en de wereld bouwt.

Met een ruime bezetting bestaande uit twee gitaristen, twee toetsenisten, bas, drums en een achtergrondkoor komt de band verrassend dicht bij hoe de muziek op het album klinkt.

Wim Holsappel weet de zangpartijen van Waters geweldig te vertolken naast Chris Mustamu die vooral de Gilmour-vocalen voor zijn rekening neemt. Muziek

Muziek van Pink Floyd is zonder een goede solo-gitarist ondenkbaar

van Pink Floyd is zonder een goede solo-gitarist ondenkbaar. Wat dat betreft heeft de band met Henk Bennen echt een geheim wapen in huis. Zijn intense uitvoering van de befaamde *Comfortably numb*-solo wordt met een dave-



The Wall 40 years is onder andere een visueel spektakel. Foto: Piet Douma

rend applaus van het publiek belooft.

De animaties van Jarno Burger en Tanja Busking zijn een geweldig alternatief voor de originele film-animaties van Gerald Scarfe. Alleen zouden sommige beelden wellicht

meer uitleg kunnen gebruiken. Wat betekenen die drijvende doodskisten? Zijn dat de slachtoffers van de migratiestroom rond de Middellandse Zee? Desalniettemin is *The Wall 40 years* beslist een visueel spektakel. En wat de muziek betreft: veel

dichter bij het origineel kom je niet.

• Pink Floyd Project, MartiniPlaza Groningen, nog te zien op 3 januari in de Lawei Drachten en 13 maart in Theater Sneek; aantal bezoekers: 1440